

K e n k u r s P T T K
Polska Naszych Dni.

Dzieje społecznej budowy
I Przekaznika telewizyj-
nego na Górze św. Marcina
w Tarnowie

O p r a c e w a ł
W i t e ł d Gryl
T a r n ó w 1979

Wśród wielu osiągnięć Polski Ludowej na poczynnym miejscu należy wymienić telewizję. Dzisiaj uważamy za rzecz zupełnie naturalną, że cały kraj jest objęty zasięgiem stacji telewizyjnych, że istnieją, od kółku lat dwa programy, a myśli się o trzecim, że właściwie już cały program "leci" w kolorze, że produkujemy w kraju, nie tylko odbiorniki do odbioru czarno-białego ale i do odbioru programów, nadawanych w kolorze.

Tak jest dzisiaj - ale początki były trudniejsze, kilka stacji telewizyjnych miało ograniczony zasięg, który można było rozszerzyć budując sieć stacji przemiennikowych, zwanych wtedy przekąźnikami. Po uruchomieniu telewizyjnej stacji w Katowicach - Bytkowie, zaświtała nadzieja na odbiór programów telewizyjnych w Tarnowie. Ale okazało się, że Katowice można w Tarnowie "złapać" lecz tylko w najwyższych punktach miasta. Były co prawda i inne punkty, gdzie był doskonały odbiór, n.p. na ul. Wojtarewicza i ka. Skargi - ale bez wieloelementowej anteny, której koszt sięgał wtedy 8 000 - 10 000 zł/się!/, odbiór w pozostałej części miasta był niemożliwy.

Wtedy w Instytucie Nawozów Sztucznych w Tarnowie zrodziła się idea budowy przekąźnika telewizyjnego w Tarnowie, w prasie zaczął ją laudować redaktor Józef Grębesz, członek LPZ oraz St. Żalasiński. Niebawem w dniu 4.X.1958 powstał przy PMRN w Tarnowie Społeczny Komitet Budowy Przekąźnika Telewizyjnego, który doprowadził do zbudowania i uruchomienia przekąźnika telewizyjnego I programu/II wtedy jeszcze nie było/- na górze św. Marcina, niedaleko kulminacji, w rejonie kościołka drewnianego pod tymże wezwaniem.

Budowa przekąźnika była wielką przygodą, kontynuowana była z szaloną pasją i werwą. Społeczni działacze pokonali szereg trudności, które wydawały się niedoprzewyciężenia. Szereg akcji dokonano wręcz przebojowo - n.p. zaproszone ówczesnego Ministra Łączności, inż. Zygmunta Meskę, który w dniu 15 kwietnia 1960 roku, a dopiero potem starano się o formalne zezwolenie Centr. Zarz. Stacji Radiowych i Telewizyjnych o tych wszystkich przeprawach mówi szerokie sprawozdanie z działalności Społecznego Komitetu Budowy Przekąźnika TV w Tarnowie, którego miałem zaszczyt być członkiem i jednym z inicjatorów. Sprawozdanie to, złożone wraz z całą dokumentacją przekąźnika w Archiwum Okręgowym w Tarnowie, niechże trafi także do PTTKowskiego Kursu "Polska Naszych Dni", których jest silnym akcentem i wyrazem. W dniu 20 listopada 1961 roku CZR i T przejął stację przekąźnikową od Społecznego Komitetu - do stałej eksploatacji, aż do uruchomienia stacji TV w KRAKOWIE /Chorągwyca./